

چکیده مقالات نخستین
همایش بین المللی مسائل سیاسی ایران:
کارنامه چهل ساله جمهوری اسلامی

به کوشش:
شجاع احمدوند، محمد علی سوری

ادیشنز
دانشگاه
طباطبائی

۱۰۷	محمد مظہری - اصغر اصغری وحدتی - جعفر ولی زاده	انقلاب اسلامی
۱۰۹	مطالعه امنیت زیست محیطی انسانی پس از انقلاب اسلامی ایران الناز عبادی - فرهاد شفیعی طالمی	انقلاب اسلامی
۱۱۱	نقش عوامل فرهنگی در روابط جمهوری اسلامی ایران با کشورهای عربی حاشیه خلیج فارس حمید صالحی - فاطمه سوری	انقلاب اسلامی
۱۱۲	بررسی ظرفیت‌های سیاسی، اجتماعی و تاریخی جمهوری اسلامی برای استقرار نظام پارلمانی‌تر است فاطمه امیری رز - یوسف ترابی	انقلاب اسلامی
۱۱۴	معضل دولتسازی و سیاست‌گذاری عمومی ناکارآمد علیرضا حیدری	انقلاب اسلامی
۱۱۶	چالش‌های زیست‌محیطی جمهوری اسلامی ایران با تأکید بر کم‌آبی و ریزگردها جواد معدنی	انقلاب اسلامی
۱۱۸	تأمین امنیت مناطق کُردنشین ایران در شرایط فدرالی شدن کردستان عراق سارا زارع - احمد طبیبی صفا - عزت الله عزّی	انقلاب اسلامی
۱۲۰	پند لقمان و گوشِ نیوشای انقلاب ^{۵۷} محسن خلیلی	انقلاب اسلامی
۱۲۱	نقش حامی پروری در ناکارامدی بروکراتیک در جمهوری اسلامی ایران لقمان کاظم پور - محمد ابوالفتحی	انقلاب اسلامی
۱۲۳	نقش کارآمدی بوروکراسی دولتی در امنیت اقتصادی ایران محمد کمالی زاده	انقلاب اسلامی
۱۲۴	نظام خیمهای و خودایستایی دولت بر جامعه (همانندی‌ها و ناهمانندی‌ها در جمهوری اسلامی ایران و اندیشه سیاسی ایران باستان)..... سید‌هاشم منیری	انقلاب اسلامی
۱۲۵	آسیب‌شناسی انتخابات در جمهوری اسلامی ایران محمد امین خلیل زاده	انقلاب اسلامی
۱۲۶	انقلاب معنوی و حکومت فقهی؛ چالش افول معنویت گرایی در جمهوری اسلامی سید مهدی رضوی	انقلاب اسلامی

پند لقمان و گوش نیوشای انقلاب^{۵۷}

محسن خلیلی^۱

چکیده

انقلاب بهمن ۱۳۵۷، بهنام خدا، اسم یافت، لقب اسلامی گرفت و زانپس، همگان، بهنام انقلاب اسلامی، شناختندش. اما، هرچه جلوتر می‌رویم و به چهل سالگی اش می‌رسیم، به طرزی شگفت‌آور، خلاف‌آمدِ نام و لقب اسلامی اش، پیوسته در حال غلتیدن در دامان گیتی گرایی / بی‌دین گرایی است؛ انگار، گوش انقلاب^{۱۳۵۷}، نانیوشاشده و یادش رفته است که بنا بوده است چه کاری انجام دهد. انقلاب بهمن ۵۷، مژده و نوید یک جامعه‌ی نوانگار و نوپدید را می‌داد؛ می‌خواسته است که جامعه را دینی کند و برپایه‌ی معنویت مذهب‌گرا، نظام سیاسی و اجتماعی را، قالب‌بندی نماید. باطل‌نمای انقلاب اسلامی، آن است که، گریز داشته است از مدرنیته و تجدّد و غرب و فرنگ، اما، در گستره‌ی کنش و نظریه، شتابان، به‌سوی همان دستگاهی از توری و عمل، رفته است که از آن، گریزان بوده است. کنش‌گری‌های جامعه‌ی انقلابی‌شده‌ی پیشان‌انقلاب^{۵۷}، چنان بود که، انقلاب اسلامی، می‌بایست در پندار و کردار، همواره، پند لقمانی را، به فراموشی بسپارد که لقمان را گفتند ادب از که آموختی، گفت از بی‌ادبان؛ هرچه از ایشان در نظرم ناپسند آمد، از فعل آن پرهیز کردم. اما، انقلاب اسلامی بهمن ۱۳۵۷، ادب کشورداری را از کسانی آموخته است که زمانی، آنان را طرد می‌کرد؛ گوش نیوشایی پیدا کرده است این انقلاب^{۵۷} به بی‌ادبان. چهل سالگی انقلاب اسلامی، کشور را به درونه‌ای کشانده است مالامال از سازوکار گُندشده‌ی بدن و افزایش وزن و کاهش تراکم استخوان‌بندی و تقلیل قوای بدنی و چیرگی افسردگی؛ این‌همه، نشانگان بحران چهل سالگی است. واژگان کلیدی: ایران، انقلاب اسلامی، بحران، چهل سالگی

۱. استاد گروه علوم سیاسی دانشگاه فردوسی مشهد